

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 36.— K. negyedévre 9.— K.
félévre 18.— K. egy hónapra 3.— K.
Egyes szám ára 14 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 81.

Szeged 1918.

VII. évfolyam 169 szám

Péntek, július 26.

A királyi pár Szegeden.

Ujsághírek szerint az idei őszi királynapok fénye és szépségei köszöntenek Szegedre. Az ujsághírekről vagy előbb, vagy utóbb bebizonyul, hogy — igazak. Amikor Károly király trónra lépett, senkisé is gondolta, hogy háboruban fog még állni a nemzet, amikor a király kötelességei teljesítésében sorra látogatja majd az ország nagyobb városait. De ez a háboru minden számításunkon kifog. Ötödik évébe lépünk már annak, hogy — mint Angliában mondanák — Európa véres és (esetleg) bűnös vállalatába kezdett. A békét azonban — minden pesszimizmus nélkül — messzebb látjuk, mint a negyedik évfordulón. A békekilátások békekészségünk ismételt és ismételt kifejezésre juttatása mellett is újra elhalványodtak. Ez lehet az ok, ami arra indította fiatal királyunkat, hogy a nagy és virágzó magyar városok meglátogatásával ne várjon a háboru befejezéséig, hanem többeket közülük most keressen fel, amikor megadással, türelemmel, erővel és áldozatkészen viseli a nemzet a világtörténelem legnagyobb megpróbáltatásának iszonyu terheit.

Ebben a helyzetben — már az egyszerű ujsághírek hatása alatt is — nem maradhat tétlen a szegedi hatóság. Valaki — csodálatos — a királyi pár tervezett őszi utazásával kapcsolatosan ránk gondolt. Nem vagyunk elkényeztetve. Majdnem meglehet ez a figyelem, mely pedig egyedül méltó Szeged nemzeti jelentőségéhez. Most bizonyítsa be a szegedi hatóság, hogy méltóképen képviseli és feladatának magaslatán kormányozza ezt a várost. Azt a tervet, hogy a királyi pár őszi tervezett magyarországi utján első sorban Szegedre jöjjön el, segítsen minden erejével megvalósítani. Az ország második városa, melynek annyi mellőzésben volt része, tárja fel erejét, súlyát, gazdagságát, kulturáját és izzó magyarságát a királyi pár előtt. A királyi protekció megint felénk, a magyarságnak minden erősítésre érdemes vára felé irányíthatja a kormányzó körök kegyét és figyelmét. Tartson a törvényhatósági bizottság rendkívüli közgyűlést és hivatkozással e város hagyományos királyszerepére, lakóinak békében és háboruban végzett nemzeti munkájára, az ötös honvédek, a közös negyvenhatosokra hívja meg a királyi párt az ország második városának falai közé.

Királyok látogatásánál elmaradhatatlan az ünnepségek sorozata. Károly királyt Szegedre is, mint az ország más városába, uralkodói kötelességének komoly felfogása és teljesítése hozza. Meg akarja ismerni az országot és népét. Szegeden, Magyarországnak ezen a tipikus földjén, megismerheti az országot, mely gazdagon szállította a harci eszközöket az antant kiéheztetési terve ellen. És megismerheti a népet, melynek erős, becsületes és gerinces soraiból legvitézesebb ezredei, legszálasabb legényei kerültek ki. A kétségtelenül kötelező fény, tisztelet és ünnepesség mellett hasonló komoly kötelességérzet vezesse a szegedieket. Mindent megtegyenek, ami módjukban áll, hogy az ifjú királyi pár megismerhesse a város falai között az ország népét és földjét. Akkor a fényes királyi látogatás emlékei mellett a város és az ország javát szolgáló intézmények fogják a késő utókor számára megörökíteni a szegedi háborus királynapokat.

Váltakozó harcok nyugaton.

— Soissons és Reims között csökkent a harci tevékenység. — A németek az ellenség részleges támadásait visszaverték. — Kisebb vállalkozásban foglyokat ejtettek. —

Most már meg lehet állapítani, hogy a franciák ellenoffenzívája is megállott. A mai hivatalos jelentés csak részlettámadásokról számol be. Foch tábornok ismét nem jól ítélte meg a helyzetet, amikor döntést remélt. Pedig a francia parlament tagjait is meghívta már a frontra, hogy szemtanúi legyenek a döntő harcoknak. Valószínű, hogy ezek után a francia képviselők nem fognak eleget tenni Foch meghívásának.

A francia ellenoffenzíva sikertelensége után az angolok ismét visszatérnek ahhoz a gondolatukhoz, hogy a németek július 15-én megkezdett offenzívája a későbbi fő támadás irányának leplezésére szolgált és arra való volt, hogy a francia tartalékokat előcsalogassa. Német forrásból eredő hírek szerint a német hadsereg tartalékai érintetlenek maradtak és a német hadvezetőség teljesen megőrizte cselekvési szabadságát a francia ellenoffenzíva ellenére is.

Az olasz fronton nyugalom volt, de Albániában, úgy látszik, ismét magunkhoz ragadtuk a kezdeményezést.

BERLIN, július 25. A nagyfőhadiszállás

Albániában offenzívát kezdtünk.

— Az olasz fronton tart a csönd. —

BUDAPEST, július 25. (Közl. a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az olasz harctéren nincs különös esemény.

Albániában tegnap reggel csapataink Kucinál kivívták a Semeni folyón való átkelést. Vitéz zászlóaljainknak heves ellenséges

jelent: Rupprecht trónörökös hadserege: Burgoy és Hebuterne között este az ellenség erős tüzelés védelme alatt támadott; visszavertük. Szintugy meghiusultak azok az előretörések, amelyeket az ellenség Alberttől nyugatra és Mally felé indított.

A német trónörökös hadserege: A Soissons és Reims közti arcvonalon tegnap csökkent a harci tevékenység. Kisebb gyalogsági ütközetek állásaink előterepén. Az Ourtől délre és Reimstől délnyugatra heves ellenséges részleges támadások, amelyeket ellenlökéssel visszavertünk.

Albrecht württembergi herceg hadserege: A Vogézekben bajor landwehr-csapatok merészen végrehajtott vállalkozásokról foglyokkal tértek vissza.

LUDENDORFF, első főszállásmester.
(Közl. a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Esti német hivatalos jelentés.

BERLIN: A Wolff-ügynökség jelenti 25-én este: Heves részküzdelmek a Soissons és Reims közötti harctéren.

„Foch vállalkozása csak légvár maradt.”

— A németek megtartották teljes cselekvési szabadságukat. —

BERLIN, július 25. A Vorwaerts katonai munkatársa a következőket írja:

— Foch tábornok támadása kezdetben sikeres volt. A támadás negyedik napján azonban jelentékenyen észrevehető volt annak végleges kudarca s július 22-én Soissons felé a döntő irányban már nem kezdhetett meg újból támadásait. A német hadvezetőség közli, hogy nem volt szüksége tartalékainak harcbevételére. A hadvezetőség meg-

tartotta teljes cselekvési szabadságát, ezzel Foch vállalkozása csak légvár maradt. Értethető az angolok izgatottsága, akik most is azt állítják, amit azelőtt, hogy a német támadás július 15-ike óta csak látszólagos vállalkozás volt, hogy Foch tartalékait előcsalogassák. A tényleges döntő támadás később fog megtörténni, azonban most már bizonyos, hogy Foch támadása nem okozott a helyzetben változást.